

ORIGINAL ARTICLE

மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மத்தியில், மின்னல் பண்பலை வானொலி இலக்கிய நாடகங்கள் எழுதுவதில் தோய்வு: ஓர் ஆய்வு

[MALĒCIYA TAMIL ELUTTĀḷARKAḷ MATTIYIL, MINNAL PAṅPALAI VĀṅOLI ILAKKIYA NĀTAKAṅKAḷ ELUTUVATIL TŌYVU: ŌR ĀYVU]

A LACK OF TAMIL LITERARY DRAMA ON RADIO MINNALFM AMONG MALAYSIAN TAMIL WRITERS: A STUDY

ரவிந்திரன் மாரையா / Ravindaran Maraya ^{1*}

கவிதா கன்னியப்பன் / Kavitha Kaneapa ²

¹ Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya, Malaysia. Email: ravindaranm@um.edu.my

² Department of Broadcasting Malaysia, RTM, Malaysia. Email: kvk.kavitha@gmail.com

*Corresponding author

DOI: <https://doi.org/10.33306/mjssh/136>

Abstract

The Tamil language is primarily comprised of three elements, namely poetry, music and drama. Dubbed the mother of art, the drama element has been through so much of developments over the years. Initially, it was in a street theatre form, which then found its way to stage play and eventually becoming an integral part in the Tamil literature, widely known as drama in literature. Drama in literature is said to be very significant as it bears the identity of the Tamil community. However, the fate and future of radio drama (or also known as audio theatre) seem to be a question mark. Apparently, there seems to be only a handful who could pen scripts for this art form. Having that said, most writers these days choose only to write about the society, mainly focusing on love, friendship and domestic life. 85% of today's works are based on social dramas and unfortunately, only 15% consists of radio drama. The lack of knowledge and understanding in epics or ancient literature amongst young writers as well as the scarcity of such art works are being said to be the two main reasons for this upsetting scenario. In addition, audio theatre requires a special diction which sadly not known to many and as a matter of fact, there aren't enough writers who could provide guidance on writing this genre. These are findings from a data analytic, which also concluded that Malaysian Tamil writers, not only lack interest and guidance, but also hesitate to come up with such scripts as they feel that it is outdated.

Keywords: Literary drama, MinnalFM, identity, lack

ஆய்வுச் சாரம்

இயல் , இசை , நாடகம் என நம் தமிழ் மொழி மூன்று பிரிவுகளை உள்ளடக்கியது. அதில் நாடகம், கலைகளின் அரசியாக பலராலும் சொல்லப்படுகின்றது. தெருக்கூத்துகளாக இருந்து, மேடை நாடகங்களாக உருமாற்றம் பெற்று, பின்னர் காலப்போக்கில் இலக்கிய நாடகங்களாக மலர்ச்சியும் பெற்றது. இவற்றுள் இலக்கிய நாடகம் மாபெரும் தனித்துவம் கொண்டது. இலக்கிய நாடகங்கள் நம் தமிழ் இனத்தின் மற்றுமொரு முக்கியமான அடையாளம். ஆனால் இனி வரும் காலத்தில் இந்த வானொலி இலக்கிய நாடகம் இருந்திருமா என்பது ஒரு கேள்விக்குறியாகவும் அதற்குக் காரணமும் இருக்கவே செய்கின்றது. இன்றையப் படைப்பாளர்களில் மத்தியில் இலக்கிய நாடக எழுதுவதில் தோய்வு ஏற்பட்டுள்ளது. அன்றாட வாழ்வியல், சராசரி மக்களின் வாழ்க்கை, காதல், குடும்பம், நட்பு, இல்லறம் என சமூகத்தை மைய கருவாக கொண்டே தற்போதைய படைப்புக்கள் உருவாகின்றன. 85 சதவீகித படைப்புக்கள், சமூக நாடகங்களாகவும், 15 சதவீகிதம் மட்டுமே இலக்கிய நாடகங்களாக இருக்கின்றன. இன்றைய இளம் படைப்பாளர்களிடையே காப்பியங்கள் குறித்த புறிதல் இல்லாதது, படைப்புகள் போதுமான அளவு இல்லாததற்கு காரணமாக இருக்கின்றது. மேலும், இலக்கிய நாடகத்தின் மொழி நடையை பலரும் அறிந்து வைத்திருப்பதில்லை, அதற்கென்று ஒரு மொழி நடை இருத்தல் அவசியம். அதோடு, இலக்கிய நாடகம் எவ்வாறு எழுதப்பட வேண்டும் என்று வழிகாட்டுவதற்குப் போதுமான படைப்பாளர்கள் இல்லை என்பதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாய்வு தரப்பகுப்பாய்வு நெறியை அடிப்படைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரை மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் ஆர்வம் இல்லாமையும், வழிகாட்டுதல் இல்லாதது, மேலும் பழமையான ஒன்று என்ற எண்ணம் கொண்டிருப்பதாலும் அதற்கான காரணத்தையும் தீர்வையும் கண்டறிந்து கூறும் வகையில் அமைகின்றது.

கருச்சொற்கள்: இலக்கிய நாடகம், மின்னல் பண்பலை வானொலி, அடையாளம், தோய்வு.

This article is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License

Received 5th April 2021, revised 25th April 2021, accepted 12th May 2021

முன்னுரை

தேமதுரத் தமிழோசை உலககெலாம் பரவும்வகைச் செய்தல் வேண்டும்' எனப் பாடிய மகாகவி பாரதியின் கனவு நனவானது. 'rtmklik' செயலியின் வாயிலாக மலேசிய மின்னல் பண்பலை ஒலிபரப்பை உலகெங்கும் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்கள் செவிமெடுக்கலாம் (RTM, 2021)¹ மலாயாவின் ஐப்பானிய போர்க்காலம் 1945ம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு மாதம் முடிவுக்கு வந்த போது, ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி மீண்டும் தொடர்ந்தது. போருக்குப் பிந்திய இயல்பான வாழ்க்கைக்கு மக்களை திரும்ப கொண்டு வர, வானொலி மிகப்பெரிய பாங்காற்றியது. ஆதலால், 1946ம் ஆண்டும் ஏப்ரல் முதல் தேதியில் சிங்கப்பூரைத் தளமாகக் கொண்டு மலாயா வானொலி தனது அதிகாரப்பூர்வ சேவையைத் தொடங்கியது (Parthasarathy, 2017)². 1959ல் சிங்கப்பூர் வானொலி / மலாயா வானொலி என தனித்து செயல்படத் தொடங்கின. பின்னர் 1968ம் ஆண்டு தொடக்கம் நாடு தழுவிய நிலையில் வட்டார தமிழ் ஒலிப்பரப்புகள் ஆரம்பிக்கப்படன. செய்திகள், பாரம்பரிய இசைகள், வானொலி நாடகங்கள், பள்ளிக்கூட ஒலிப்பரப்பு என பல

நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பப்பட்டன. 1970ம் ஆண்டில் தமிழ் வானொலி 'ரங்காயான் மேரா' எனவும், பின்னர் 1988ம் ஆண்டு தொடங்கி ஒலியலை ஆறு எனப் பெயரிடப்பட்டு பிறகு வானொலி ஆறு என மாற்றம் கண்டது (Parthasarathy, 2017)². ஆகக் கடைசியாக, 2005ம் ஆண்டும் ஏப்ரல் மாதத்தில் அனைத்தும் வானொலிகளும் இலக்கிவியல் முறைக்கு மாற்றப்பட்டு முழுமையாக எப்.எம், ஸ்டீரியோவில் ஒலிப்பதாலும், அதற்கேற்ப வானொலி ஆறிலிருந்து நவீனப் பெயர் மாற்றத்துடன் மின்னல்.எப்.எம் என இன்றளவும் மக்கள் மனதில் தனி முத்திரை பதித்துள்ளது (Parthasarathy, 2017)².

மலேசிய மக்களின் முக்கிய பொழுதுபோக்குச் சாதனமாக திகழும் மின்னல் பண்பலையில் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், இந்தி, பஞ்சாபி பாடல்கள், மலேசிய கலைஞர்களின் படைப்புகளுக்காக மண்ணின் நட்சத்திரம், மற்றும் செய்திகளும் இடம்பெற்று வருகின்றன. இதற்கிடையில், தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வாரந்திர நிகழ்ச்சியாக சிறுகதை, இசை சொல்லும் கதை, அமுதே தமிழே இலக்கிய நிகழ்ச்சி, ஆரம்ப பள்ளி மாணவர்களுக்காக 'செல்லமே செல்வமே' மற்றும் வானொலி நாடகமும் ஒலியேறி வருகின்றது. வானொலி நாடகத்தைப் பொருத்தவரையில் நேயர்கள் மத்தியில் மாபெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. சமூக நாடகங்களுக்கு இடையே, இலக்கிய நாடகமும் ஒலியேறுகின்றது (Kumaran, 2005)³. நம் தமிழர்களின் வரலாற்றுச் சுவடுகளான காப்பியங்களை, கேட்பவருக்கும் இலகுவாகப் புரிய வைக்கும் வகையில் நாடக வடிவில் கொண்டு சேர்ப்பதில் மின்னல் பண்பலை முக்கிய பங்காற்றியுள்ளது. 1949ஆம் ஆண்டு முதல் வானொலி நாடகங்களை அவ்வப்போது ஒலிபரப்பி வந்த மலாயா வானொலி நிலையத்தினர், 1955க்குள் லபின்னட் மாதத்திற்கு ஓரிரு நாடகங்களைத் தாயாரித்து ஒலிபரப்பினர் (Chantirakantam,2012)⁴.

கரிகாலன், சிறுத்தொண்டர், அரிச்சந்திரன், மார்க்கண்டேயன் முதலானோரின் புராண வரலாறுகளையும், மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற இதிகாசங்களையும், மேலும் சலீம் அனார் கவி காதல் காவியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்படுவது இலக்கிய நாடகம். வானொலி நாடகக்கு ஏற்ப வசனம், இசை மற்றும் பின்னணி குரலை மட்டுமே உயிர் நாடியாக கொண்டிருப்பது வானொலி இலக்கிய நாடகம். 60ம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தொடங்கி இந்த 2021 ஆண்டிலும், பல எழுத்தாளர்களையும், தயாரிப்பாளர்களையும் கடந்து, மலேசிய அரசாங்க தமிழ் வானொலி மின்னல் பண்பலையில் இலக்கிய நாடகம் சிறப்புடன் ஒலியேறி வருகின்றது.

மின்னல் பண்பலை வானொலி இலக்கிய நாடகங்களின் வளர்ச்சி

கலைகளின் அரசி என அழைக்கப்படுவது நாடகமாகும். தமிழ் மொழி இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டது. இவற்றுள் நாடகம் தொன்மையும், தனிச்சிறப்பும் வாய்ந்ததாகும். இயலும், இசையும் கலந்து கதையைத் தழுவி நடித்துக்காட்டப்படுவது நாடகமாகும். எட்டு வகையான உணர்ச்சிகளை ஒருவர் தம் மெய்ப்பாடு தோன்ற நடிப்பது நாடகத்தின் தனிச்சிறப்பாகும் (Thinnayyan,2005)⁵. தெருக்கூத்துகளாக இருந்து, மேடை நாடகங்களாக உருமாற்றம் பெற்று, காலப்போக்கில் வானொலி வாயிலாக சமூக இலக்கிய நாடகங்களாக மலர்ச்சியும் வளர்ச்சியும் பெற்றுள்ளது. மலாயா வானொலிக்கு முன்னதாக, வானொலி நாடகங்கள் முற்றிலும் ரெடிஃபியூசன் எனப்படும் தனியார் வானொலி ஒலிபரப்பில் தான் ஒலியேறி வந்தன. பின்னர் மலாயா வானொலியில் 1955க்கு பிறகு, மாதம் தலா ஒரு நாடகம் என ஒலியேறத் தொடங்கியது. அன்றைய காலக்கட்டத்தில், நாடகம் உட்பட எல்லா

நிகழ்ச்சிகளுமே நேரடியாக ஒலிபரப்பு செய்யப்பட்டன (Parthasarathy, 2017)². வானொலி நிகழ்ச்சிகள் சிறார்களையும் சென்றடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் 1956களில் சிறுவர் நாடகங்கள் ஒலியேறத் தொடங்கின (Parthasarathy, 2017)².

‘மாயச்சிறுவனும் மந்திரக் கேத்தலும்’ இந்தச் சிறுவர் தொடர் நாடகம் அந்நாளில் அமோக வரவேற்பை பெற்று, பிரபல பால் தயாரிப்பு நிறுவனத்தின் ஆதரவோடு ஒலியேறியது. நேயர்களிடையே நல்லதொரு வரவேற்பையும் பெறத் தொடங்கிய காலம் அது. இதனிடையே, 1962ம் ஆண்டு வானொலி நாடகங்களுக்கு மற்றுமொரு பொற்காலம் என்றே சொல்ல வேண்டும். முப்பது நிமிடம், ஒரு மணி நேரமென கவிதை நாடகங்கள், இலக்கிய நாடகங்கள், புராண நாடகங்கள், மர்மம், நகைச்சுவை, வரலாற்று சம்பவங்களை உள்ளடக்கிய நாடகங்கள், சமூக தொடர் நாடகங்களும் ஆயிரம் கணக்கில் பல பண்பட்ட எழுத்தாளர்கள் மற்றும் தயாரிப்பாளர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு ஒலியேற்றம் கண்டது (Parthasarathy, 2017)². பைரோஜி நாராயணன் ஏராளமான சரித்திரம், சமூகம் மற்றும் இலக்கிய நாடகங்களை எழுதியிருந்தார். அந்த வரிசையில், ஆங்கில மொழி நாடகங்களைத் தமிழுக்கு மொழிப்பெயர்ப்பு செய்யும் பணியைச் செவ்வனே தயாரிப்பதில் எஸ்.ஆர்.எம் பழனிப்பன் முக்கிய பங்காற்றி வந்தார் (Parthasarathy, 2017)². தொலைக்காட்சி இல்லாத அந்தக் காலக்கட்டத்தில், வானொலி வாயிலாக நாடகங்கள் துரித வளர்ச்சியை அடைந்துக் கொண்டிருந்தது. மலாயா வானொலி, மலேசிய வானொலியாக மாற்றம் கண்ட பிறகு, வானொலி நாடகங்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தது.

நாடகப் பிரிவு தனியாகச் செயல்பட தொடங்கிய போது நாளுக்கு ஒரு நாடகம் என வாரம் ஏழு நாடகங்கள் ஒலியேறின. அதில் சமூக நாடகம், மர்ம நாடகம், தொடர் நாடகம், நகைச்சுவை நாடகம், இலக்கிய நாடகம், இஸ்லாமிய நாடகம், சிறப்பு நாடகம் என ஏராளமானப் படைப்புக்கள் இருந்தன. மலேசியாவின் 10வது ஆண்டு சுதந்திர தினத்தைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் தீபகற்ப மலேசியாவில் இருக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கு நாடகம் எழுதும் போட்டி ஒன்றும் அப்போது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது (Parthasarathy, 2017)². இஃது மலேசிய மண்ணில் மொழி வளர்ச்சிக்கு மாபொருள் ஆணிவேராக அமைந்திருந்தது.

அந்தச் சமயத்தில் தான் பல புதிய எழுத்தாளர்கள் அடையாளம் காணப்பட்டனர் மற்றும் அதிகமானோர் வானொலி நாடகம் எழுத தொடங்கினர். ஒரு கால கட்டத்திற்குப் பிறகு, தனியாக இயங்கி வந்த நாடகப் பிரிவு ஒரே, மீண்டும் ஒரே குடையின் கீழ் இயங்க ஆரம்பித்தது. அப்போது நாடகங்களின் எண்ணிக்கையும் குறைய தொடங்கின. ஆனால் எழுத்திலும் தயாரிப்பிலும் எந்தச் சூணக்கமும் இன்றி இன்றளவும் வானொலி நாடகம் வாரத்திற்கு ஒரு நாள், 30 நிமிடம் என சிறப்புடன் ஒலியேறி வருகின்றது.

நாடகம் என்பது வெறும் பொழுதுபோக்கு அம்சம் மட்டும் கிடையாது. அது ஒவ்வொரு தனி மனிதனின் வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்து காட்டும் கண்ணாடியாகும். மனிதனின் நற்பண்புகள், கலை - கலாச்சாரம், மொழி, பாராம்பரியம், பண்பாடு போன்றவற்றை நயம்பட எடுத்துரைக்கும் ஒரு கலை. மின்னல் பண்பலை நாடகத்தின் வாயிலாக தன் நேயர்களுக்கு நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கின்றது. மற்றொரு பக்கம் மொழி வளர்ச்சிக்கும், படைப்பாற்றல் மிக்க எழுத்தாளர்களை உருவாக்கும் தன் கடமையை மின்னல் பண்பலை செவ்வனே இன்றளவும் செய்து வருகின்றது.

எழுத்தாளர்களின் பங்கு

மின்னல் பண்பலையின் ஒலிபரப்பில் இடம்பெறும் பாடல்கள், அறிவிப்பாளர்களின் படைப்பாற்றல், செய்தி பிரிவினரின் பங்கு ஒலியலையின் மேன்மைக்கு மிக முக்கியமானதாக திகழ்கின்றது. இதற்கிடையே ஒலிபரப்புக்கு தொடர்ந்து தரமிக்க படைப்புக்களை எழுதி, வாராந்திர சிறுகதை, இசை சொல்லும் கதை, அமுதே தமிழே இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் சிறப்புடன் தடையின்றி ஒலியேறிட துணை நிற்கும் எழுத்தாளர்களின் பங்கும் மிக மிக அளப்பறியது. பைரோஜி நாராயணன் 60கள் தொடங்கி நிறைய சமூக, இலக்கிய மற்றும் சரித்திர நாடகங்களை எழுதியிருந்தார். இந்த வரிசையில், ஆங்கில மொழி நாடகங்களை மொழி பெயர்ப்பு செய்து நாடகமாக உருவாக்கி கொடுத்தவர் மற்றுமொரு வானொலி நாடக தயாரிப்பாளர் எஸ்.ஆர்.எம் பழனியப்பன். இதனைத் தொடர்ந்து ரெ.சண்முகம் அவர்கள் இந்தியப் பகுதியில் பணிக்கு வந்த பின்னர், ஏராளமான நாடகங்களை எழுதினார் (Parthasarathy, 2017)². அவரின் கைவண்ணத்தில் உருவான 'மனக்கடல்' அந்நாளில் பிரபலமான தொடர் நாடகம், மேலும் அவர் எழுதிய 'ஒளியை நோக்கி' விசாக தின சிறப்பு நாடகம் இரு நாட்கள் ஒலியேற்றம் கண்டதும், இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. 1987ல் நரகாசுரன் என்ற தலைப்பில் மற்றுமொரு தீபாவளி சிறப்பு நாடகத்தையும் அவர் எழுதியிருந்தார்.

இதற்கிடையில் வானொலி ஒலிபரப்பில் அதிகமான நாடகங்களையும் தொடர் நாடகங்களையும் எழுதியவர் பிரபல எழுத்தாளர் ப.சந்திரகாந்தம், விசாக தின சிறப்பாக 1983_ல் 'கௌதம புத்தர்' எனும் சிறப்பு நாடகத்தை எழுதியிருந்தார். பின்னாளில், மலாயா வானொலி மலேசிய வானொலியாக மாற்றம் கண்ட போது, ப.சந்திரகாந்தம் முழு நேர நாடக எழுத்தாளராக தனது பணியை மேற்கொண்டார் (Parthasarathy, 2017)². இவரின் படைப்பிலும் சமூக இலக்கிய நாடகங்கள் அதிகமாக ஒலியேறி வந்தன. 1962களில் வானொலி நாடகத்தில் நடிக்க வந்தவர் கே.எஸ்.மணியம். பின்னாளில் இலக்கிய நாடகங்களை அதிகளவில் எழுத தொடங்கி இன்றளவும் மின்னல் பண்பலையின் ஒலிபரப்புக்கு இலக்கிய நாடகங்களை மட்டுமே அவர் எழுதி வருகின்றார். கரிகாலன், சீவகன், நந்திவர்மன், சீவகசிந்தாமணி போன்ற பல நாடகங்களை இவர் எழுதியிருந்தார்.

முன்பெல்லாம் கையெழுத்தில் எழுதப்பட்டு அனுப்பி வைக்கப்படும் படைப்புக்கள் நாடகப் பகுதிக்கு வரும். ஆகையால், சில எழுத்துப் படிவங்களை தட்டச்சு செய்து கொடுக்கும் பணியில் அப்போது இருந்தவர் கண்மணி கிருஷ்ணன். அவரும் மலேசியாவின் பிரபல எழுத்தாளர் பட்டியலில் பின்னர் இடம்பெற்றார் (Parthasarathy, 2017)². ஏராளமான இலக்கிய நாடகங்களை அவர் இன்றளவும் திறம்பட எழுதி வருகின்றார். கோமகன் கிள்ளி வளவன், தீன் தமிழ் இளவரசன், மாறுமோ மன்னன் மனம், வாகைசூடிய மன்னன், அரச தூதுவனா அவன், வீரத்தின் விலை நிலம், சந்திரமதி இப்படியாக அவர் எழுதிய பல இலக்கிய நாடகங்கள் மின்னல் பண்பலையில் ஒலியேறியுள்ளது. நம்மில், பலருக்கும் இராமயணம் இதிகாசம் குறித்து தெரியும், சிலருக்குத் தெரியாமல் கூட இருக்கலாம். இராமயணத்தில் பலரையும் ஈர்த்த ஒரு கதாபாத்திரம் சூர்ப்பனகை. இராமயணம் இதிகாசத்தில் மூக்கும் அறுப்பட்ட வேதனை, வலி, அவமானத்தைவிட ராவணின் வீழ்ச்சிக்கு அஸ்திவாரம் போட்ட திருப்தியில் இலங்கைக்குப் பயணம் சென்றவள் சூர்ப்பனகை (UmaSampath, 2007)⁶. சூர்ப்பனகை பற்றிய கதையைக் கருவாக கொண்டு நாட்டின் மற்றுமொரு இலக்கிய நாடக எழுத்தாளரான சோதிராஜன் 'வரமாய் வந்த சாபம்' என்ற தலைப்பில் நாடகத்தை எழுதியிருந்தார். அது 2020ல் ஒலியேற்றம் கண்டது.

இதற்கிடையில், எப்போதுமே சமூக நாடகங்கள் மற்றும் சிறுகதை மட்டுமே எழுதி வந்த மற்றுமொரு பிரபல எழுத்தாளர் கரு.பன்னீர்செல்வம். அவரின் முதல் முயற்சி 'சலீம் அனார்கலி' வரலாற்று காதல் காவியம் கடந்தாண்டு ஒலியேறியது. முதல் முயற்சி பலரது பாராட்டையும் பெற்றது இங்கே குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்று. சமூக நாடகங்களையும் மட்டுமே எழுதுவோர் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், இன்னொரு பக்கம் இலக்கிய நாடகங்களைக் கொடுக்கும் படைப்பாளர்கள் இருப்பது வரவேற்க கூடியது. இந்த 21ம் நூற்றாண்டிலும் இலக்கியம் நாடகத்தை எழுத அவர்களுக்கு ஆர்வம் இருப்பதற்குப் பல முக்கிய காரணங்களை முன் வைக்கலாம். நாயன்மர்கள், ஆழ்வார்கள், ஞானியர்கள், சித்தர்கள், பேரறிஞர்கள் போன்றோர் அனைவருமே சாதாரணவர்கள் கிடையாது. அவர்களுள் சிலர் நாடாளும் அரசர்களும் அமைச்சர்களும் அடங்குவர். இந்த உண்மையை எத்தனை பேர் அறிவர். இதனை ஏன் நாம் வெளியுலகத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடாது என தமக்குத் தெரிந்ததையும் படித்ததையும் நம் சமுதாயத்திற்குச் சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணமே இலக்கிய நாடகம் எழுதிட பிள்ளையார் சுழி போட்டது பலருக்கு.

பலரும் அறிந்து வைத்திருக்காத இதிகாசம் மாற்றும் காப்பியங்களைத் தங்கள் எழுத்து மூலமாக தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு நாடக வடிவில் கொண்டு சேர்ப்பதில் மிக பெரிய திருப்தி அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. மேலும், நம் பண்டைய கால தமிழர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை இப்படிதான் நம் முன்னோர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என எழுத்து வடிவில் சொல்வதில் பெருமை கொள்கின்றனர். ஒரு மனிதன் எப்படி வாழ வேண்டும், நம் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நன்னெறி வழி முறைகளை இராமாயணம் போதிக்கின்றது. நம்மவர்கள் 2ஆம் நூற்றாண்டிலே கட்டிட கலையில் கைத்தேர்ந்தவர்கள் இன்றளவும் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கும் கரிகாலன் கல்லணைப் பறைசாற்றுகின்றது.

அந்தக் கரிகாலனின் கல்லணைப் பின்னணியை தமது 'கரிகாலன்' நாடகம் வாயிலாக நாடறிந்த எழுத்தாளர் கே.எஸ்.மணியம், நாடகம் வாயிலாக உருவாக்கியத்தைக் கேட்பதில் ஒரு பெருமிதம். அறியாதப் பலருக்கு நாடக வடிவில் இதிகாசங்களைக் கொண்டு சேர்ப்பதில் எல்லையில்லா மகிழ்ச்சி, அதனால் அவர்கள் இலக்கிய நாடகங்களை மக்களிடையே கொண்டு சேர்த்திட வேண்டும், அடுத்த தலைமுறைக்குச் சொல்லியே ஆக வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் தொடர்ந்து படைப்புக்களை எழுதி வருகின்றனர்.

ஆனால் தற்போது இலக்கியம் சார்ந்த நாடகங்களை எழுதுவோர் மொத்தமே 5 பேர் மட்டுமே என்பது வருத்தம் அளிக்கின்றது. இனி வரும் காலத்தில் இலக்கிய நாடக எழுத்தாளர்களின் எண்ணிக்கை எந்நிலையில் இருக்குமென யோசிப்பதே, அச்சத்தைக் கொடுக்கின்றது. இல்லாமை என்ற நிலை வந்துவிடுமோ என மனம் சிந்திக்கின்றது. எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் இலக்கியம் நாடகம் எழுதுவதில் ஏற்பட்டுள்ளத் தோய்வுக்கு எது காரணமாக இருக்குமென நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

தோய்வுக்குக் காரணம்

இலக்கிய நாடகம் எழுதுவதில் எல்லா எழுத்தாளருக்கும் ஆர்வம் இருப்பதில்லை. கண்மணி கிருஷ்ணன், கே.எஸ்.மணியம், கரு.பன்னீர்செல்வம், பா.சோதிராஜன் மற்றும் சோ.பரஞ்ஜோதி ஆகியோர் மட்டுமே மின்னல் பண்பலை ஒலிபரப்புக்கு தற்போது இலக்கிய நாடகங்களை எழுதி வருகின்றனர். மிக சிறிய எண்ணிக்கையிலான எழுத்தாளர்கள் மட்டுமே இலக்கிய

நாடகங்களைத் தொடர்ந்து எழுதி வருகின்றனர். பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் சமூக நாடகங்களை எழுதுவதில் அதிகம் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். இலக்கிய நாடகங்களின் ஒலிபரப்பு சிறப்பு நாடகங்களிலும் பிற நாடகங்களிலும் என வருடத்திற்கு ஏழு முதல் எட்டு வரை ஒலியேறி வருகின்றது. இதனால் அதிகமான இலக்கிய நாடகங்களைக் கேட்பதற்கான வாய்ப்பும் குறைந்துள்ளது. எதிர்காலத்தில் இந்த நிலை எவ்வாறு இருக்குமென யோசிப்பதில் கொஞ்சம் வருதமாய் இருக்கின்றது.

இலக்கிய நாடகம் என்பது பழமையான ஒன்று என்பதால் அதில் ஈடுபாடு இல்லை என்ற காரணமும் சொல்லப்படுகின்றது. இன்றைய 21ம் நூற்றாண்டில், சமூக நாடகங்களை எழுதவே படைப்பாளர்களிடையே ஆர்வம் மிகுதியாக இருக்கின்றது. சமூக நாடகங்களை எழுத வரையறை கிடையாது. யதார்த்தமான அல்லது நம்மை சுற்றி நடக்கும் சம்பவங்களை மைய கருவாக கொண்டு இலகுவாக எழுதிட முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, கோவிட்-19 தொற்றின் போது பலரது வாழ்க்கை முறை முற்றிலும் இயல்பு நிலையில் இல்லை, வீட்டிலே இருந்தபடி வேலைகளைச் செய்யும் சூழலுக்குத் தள்ளப்பட்டோம் மேலும் பிள்ளைகள் இணையம் வாயிலாக கல்வியைத் தொடர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். இந்தச் சூழலை மையமாக வைத்து மிக இலகுவாக ஒரு வானொலி நாடகத்தை எழுதி விடலாம். ஏனென்றால், அவை ஒவ்வொன்றும் நாம் கண்ணெதிரே நடந்தவை. ஆனால், இலக்கிய நாடகங்கள் பெரும்பாலானவை கி.மு 5ம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்தவை. அதனை நாடக வடிவில் எழுத பாண்டியத்துவம் பெற்றிருத்தல் மிக மிக அவசியம், அதே சமயம் பழமை என்ற காரணத்தை முன்வைத்து பலரும் அதனை முயற்சி செய்வதில்லை.

வாசிக்கும் பழக்கும் வழக்கத்தில் இல்லாதது தோய்வுக்கான மற்றுமொரு காரணமாகக் கூறலாம். இலக்கியம் நாடகம் எழுதிட நிறைய கூறுகளை அறிந்து வைத்திருத்தல் அவசியமான ஒன்று. உதாரணத்திற்கு, கரிகால சோழன் குறித்த நாடகத்தை எழுத வேண்டுமென்றால், அவர் சரித்திரத்தின் பின்னணி குறித்த கூடுதல் விவரங்களை அறிய, அந்த வரலாறு தொடர்பான புத்தகங்களையும் வாசிப்பது மிக மிக அவசியம். சேகரித்தக் குறிப்புகளின் துணையோடு, எழுத்தாளரின் கற்பனை வரலாற்றை ஒட்டி எழுதப்பட வேண்டும். சுய விருப்பத்திற்கு எதையும் தினித்து எழுதிட முடியாது. வாசிக்கும் பழக்கம் இல்லையென்றால், ஒரு போதும் இலக்கிய நாடகத்தை எழுதிட இயலாது. ஏனெனில், அதிகம் வாசிக்கும் பழக்கும் இருந்தால் மட்டுமே, வாசித்து குறிப்பெடுத்துள்ள வரலாற்றை, வானொலி ஒலிபரப்புக்கு ஏற்ப நாடக வடிவமாக்குவது சாத்தியமான ஒன்று.

மேலும், சிலருக்கு ஆர்வம் இருந்தும் அதன் மொழி நடை குறித்த ஆளுமை குறைவாக இருக்கின்றது. மொழி நடை என்று சொல்லும் போது, அதில் செந்தமிழ் நடை மற்றும் இலக்கிய நடை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. சமூக நாடகங்கள் எழுதும் போது, நாம் நடைமுறையில் பயன்படுத்தும் மொழி நடையில் எழுதி விடலாம். ஆனால் வரலாற்று காப்பியங்கள் நாடகமாக உருமாறும் தருணம், அங்கே வலு சேர்த்து, இலக்கிய நாடகத்திற்கு உயிர் நாடியாக இருப்பது அதன் மொழி நடை. 'கரிகாலா சீற்றம் வேண்டாம், சினம் தனிந்து சிந்தி', 'இந்த ஓலை என் வீரத்தை விலை பேசுகிறது' போன்ற மொழி நடையில் எழுதிட ஆளுமை நிச்சயம் இருந்தல் வேண்டும். இந்த மொழி நடையைக் கையாள்வதில் சுணக்கம் இருப்பதாலே வானொலி இலக்கிய நாடகம் எழுத பலரும் முன் வர தயக்கம் காட்டுக்கின்றனர்.

வானொலியைப் பொருத்தவரையில் நாடகங்கள் 30 நிமிடத்திற்கு ஒலியேறி வருகின்றது. சமூக நாடகங்கள் என்று வரும் போது, சொல்ல வந்த கருத்தை குறிப்பிட்ட அந்த

நேரத்திற்குள் 5 கதாபாத்திரங்களை கொண்டு எழுதிட முடியும். அங்கே கற்பனைக்கு எல்லை கிடையாது. ஆனால் இலக்கியம் நாடகம் என்று வரும் பொழுது, அங்கே ஒரு வரலாற்றை மையப்படுத்தி நாடகம் எழுதப்பட வேண்டும். மேலும் வார்த்தையில் கனம் இருத்தல் அவசியம். தமிழ் இலக்கியத்தில் உவமை அழகு, அணி அழகு, சொல் அழகு, பொருள் அழகு என்ற பலவகை அழகுகளின் சுரங்கம். மேலும் சரித்திரம், காப்பியம் சார்ந்த நாடகங்களில் நிறைய காதாபாத்திரங்கள் இருக்கும் இருப்பினும் 5 அல்லது 6 காதாபாத்திரங்களை உள்ளடக்கி எழுத வேண்டும் என்பது தடையாக இருக்கின்றது. ஆகையால், இங்கே விதிமுறைகள் படைப்பாற்றளுக்குத் தோய்வைக் கொடுத்துள்ளது.

இலக்கிய நாடகம் எழுதுவோரின் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்டுள்ள தோய்வுக்கான காரணங்களை அலசி ஆராய்ந்தால் அதற்கான தீர்வு கிடைத்திட வாய்ப்புள்ளது.

தீர்வு

அடுத்தத் தலைமுறையினரின் காலத்திலும் வானொலி இலக்கிய நாடகம் இடம்பெற செய்திட, பல முயற்சிகளை நாம் இப்போதே மேற்கொள்ள வேண்டும். சிறு பிராயத்தில் விதைக்கப்படும் இலக்கியம் மீதான பற்று மற்றும் ஆர்வம் மட்டுமே, அவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கியம் குறித்த ஆளுமையை காலப்போக்கில் இன்னும் வலுவடைய செய்யும். அந்நாளில் நமக்கொல்லாம் இரவு நேரத்தில், தூங்கும் முன்பு பாட்டி விக்கிரமதித்தன், தெனாலி ராமன், ராமாயணம் போன்றக் கதைகளைச் சொன்னதுண்டு. அதனாலே நமக்கும் காப்பியங்கள் மீதான ஆர்வம் காலம் கடந்தும் இருக்கின்றது. ஆகவே, குழந்தைகளுக்கு நமது காப்பியங்களைக் கதை வடிவில் சொல்லுவதை இன்றைய இளம் பெற்றோர்கள் அல்லது வீட்டிலுள்ள பெரியவர்கள் ஒரு கடமையாக வழக்கத்துக்கு கொண்டு வர வேண்டும். தொலைப்பேசி - தொலைக்காட்சியென இரவு நேரத்தில் அவர்களை தனி உலகுக்குள் விட்டு விடாமால், நம் அரவணைப்புக்குள் கொண்டு வந்து, நமது இலக்கிய நாடகங்களின் சிறு பகுதிகளை அவர்கள் ஆர்வமுடன் கேட்கும் வகையில் சொல்ல வேண்டும். அதுவே அடுத்துத் தலைமுறை படைப்பாளர்களை உருவாக்க நாம் விதைக்கும் விதை என்பதை நினைவில் நிறுத்துவோம்.

மேலும், அவர்கள் இடைநிலை பள்ளிக்குச் செல்லும் போது அது தொடர்ந்திட வழிவகுக்க வேண்டும். படிவம் 1 தொடங்கி படிவம் 6 வரை பயிலும் மாணவர்களுக்குத் தமிழ் மொழி பாடத்திட்டத்தின் ஊடே இலக்கியக் காப்பியங்களைக் கட்டாயம் ஓர் அங்கமாகச் சேர்த்திட வேண்டும். அதே நேரம், ஆசிரியர்கள் அந்தக் காப்பியங்களின் குறிப்பிட்ட பகுதியை நாடக வடிவில் வசனம் எழுதி மாணவர்களை நடிக்க சொல்லி, இலக்கியம் மீதான புரிதலையும் ஆர்வத்தையும் மேலும் அதிகரிக்கலாம். மாணவர்களுக்கு அந்தக் காப்பியங்கள் மீதான முழு புரிதல் வந்தவுடன், அவர்களையே சுயமாக அதனைக் குறு நாடகமாக எழுதும் போட்டியை ஏற்படுத்தி, ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும்.

இதற்கிடையில், நாட்டிலுள்ள தமிழ் சார்ந்த இயக்கங்கள் உயர்கல்விக்கூட மாணவர்களுக்கு வானொலி இலக்கிய நாடகம் எழுதும் முறை குறித்த பயிற்சி பட்டறையை அவ்வப்போது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நாட்டிலுள்ள, பிரபல வானொலி இலக்கிய நாடக எழுத்தாளர்களை, இந்த பயிற்சி பட்டறையின் கற்றல் கற்பித்தலுக்கு ஆசிரியராக அமர்த்திட வேண்டும். இப்பயிற்சி வாயிலாக, இலக்கிய நாடகத்தின் மொழி நடை, எம்மாதிரியான காப்பியங்களைத் தேர்வு செய்ய வேண்டும், எத்தனை கதாபாத்திரங்கள் இருத்தல் அவசியம்,

வானொலிக்கு ஏற்ப எவ்வாறு 30 நிமிடதிற்குத் திறம்பட சுருக்கி எழுதுவது போன்ற நுணுக்கங்களை, அனுபவமிக்க படைப்பாளர்களிடமிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். பயிற்சி பட்டறையோடு நிறுத்தி விடாமல், பங்குபெற்ற ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் தொடர் பயிற்சியை வழங்க ஒரு பண்பட்ட எழுத்தாளரை நியமிக்க வேண்டும். இவ்வாறு தொடர் பயிற்சி நீடிக்கும் பொழுது, திறன்மிக்க ஒரு இளம் படைப்பாளரை உருவாக்கிட நம்மால் இயலும்.

மேலும் மின்னல் பண்பலை, இளம் தறைமுயினரை ஊக்குவிக்கும் வகையில் இலக்கிய நாடகம் எழுதும் போட்டியை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். போட்டியின் விதிமுறையாக அங்கே வயது கட்டுப்பாடு இளைஞர்களை முன்னிறுத்தி இருந்தால் சிறப்பு. இப்போட்டியின் வாயிலாக படைப்பாற்றல் மிக்க இளம் எழுத்துளர்களை அடையாளம் காண இயலும். போட்டிக்கு வரும் அனைத்து எழுத்துப்படிவங்களையும், தேர்வு குழுவினரின் உதவியேடு தேர்வு செய்யும் அதே நேரம் தேர்வு பெறாத படைப்புக்களுக்குத் தேவையான திருத்தங்களைச் செய்யவதற்கான வழிகாட்டுதலையும் பண்பட்ட எழுத்தாளர்கள் வழங்கிட ஏற்பாடு செய்தால் சிறப்பு. ஆர்வம், முயற்சிக்க வேண்டும் என்றம் எண்ணத்தோடு போட்டியில் பங்கேற்கும் அனைவரையும் அடுத்த தலைமுறை வானொலி இலக்கிய நாடக எழுத்தாளர்களாக செதுக்கிட முடியும் என்பது உறுதி.

அதோடு மட்டுமின்றி, தமிழ் சார்ந்து நிகழ்ச்சிகளில் நடைப்பெறும் பரிசளிப்பு மற்றும் ஒன்று கூடல் நிகழ்ச்சிகளில், அந்த வட்டாரத்திலுள்ள சிறார்கள் மற்றும் இளைஞர்களின் தயாரிப்பில் ஓர் இலக்கிய மேடை நாடகத்தை கட்டாயம் நிகழ்ச்சி நிரலில் இணைத்திட வேண்டும். இதற்குத் தமிழ் பள்ளி மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் உதவியை ஏற்பாட்டாளர்கள் அணுக வேண்டும். 30 நிமிடமாக அரங்கேறும் அந்த இலக்கிய மேடை நாடகத்தை, வானொலி ஒலிபரப்புக்கும் அனுப்பி வைக்கலாம். தங்கள் படைப்பு வானொலி வாயிலாக ஒலியேறும் போது, பங்கேற்பாளர்களுக்கு மேலும் புதிய படைப்புக்களை எழுதிட தூண்டுகோளாக இருந்திடும்.

முடிவுரை

வேத்தியல், பொதுவியல் என நாடகங்களை இருவகையாக பிரிக்கலாம். வேத்தியல் என்பது வேந்தனுக்காக நடித்துக்காட்டப்படுவதாகும், பொதுவியல் என்பது மக்களுக்காக நடித்துக்காட்டப்படுவதாகும். வேந்தனுக்காக நடித்து காட்டிய நாடங்கள் மூலம் தான் உயிர் பெற்று வந்தது இலங்கிய நாடங்கள் (Jawaral, 2010)⁷. வேந்தன் என்ற சொல் எப்பொழுது வழக்கில் இருந்து குறைய ஆரம்பித்ததோ, அந்த நோடி தொடங்கி அவனுக்காக நடித்து காட்டிய இலக்கிய நாடங்களின் ஆதிக்கமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நளிய ஆரம்பித்தது. இப்பொழுது ஏதோ ஒரு மூலையில் யாரோ ஒருவரின் முயற்சியில் அவ்வப்போது குறிப்பாக மலேசிய இந்திய வானொலியான மின்னல் பண்பலையில் ஒரு சில சமயங்களில் கேட்க முடிகிறது. இந்த நிலை நீடிந்தால் என்னவாகும் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ஆனால் இந்த நாம் நிலையை நீடிக்க விட வேண்டுமா?

‘நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்று
அப்பா லெட்டாம் மெய்ப்பா டென்பர்’

நாடக வழக்கென்பது சுவைபட வருவதையெல்லாம் ஓரிடத்தில் வந்தனவாகத் தொகுத்துக் கூறுதலென விளக்குகின்றது, தொல்காப்பியரின் இந்த வரிகள் (Puliyur Kesikan, 2010)⁹. வடிவங்கள் இல்லாத இப்பொருள்களைப், பொறிகளின் வாயிலாக மனங்கொள்வதற்கு மெய்ப்பாடுகள் காரணமாக அமைகின்றது. இம்மெய்ப்பாடானது கண்ணீர், மெய்மயிர் சிலிர்த்தல், வியர்வுதல், நடுக்கம் முதலியன புறக்குறிகள் கொண்டு ஒருவரது அகவுணர்வுகளை ஆழ்ந்து ஆராயாமலே, காண்போர்க்கு உணர்த்தும் தன்மையை கொண்டதே நாடகம் (Puliyur Kesikan, 2010)⁹. இத்தகைய சுவைகளே நடிப்பின் இன்றியமையாகக் கூறுகளாக உலகின் அனைத்து நாடுகளிலும், அனைத்து மொழிகளிலும், நாடகம், திரைப்படம் போன்ற கலை வடிவங்களிலும் கருதப்படுகின்றன. மேலும் இத்தகு நாடகச்சுவைகளினைப் பற்றித் தொல்காப்பியர் அவர் காலத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதனால் அவருக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே தமிழர் நாடகக்கலை பிரசித்தி பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பதுமாகக் கருதப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மனிதர்கள் கூட்டம், கூட்டமாக சேர்ந்து ஒட்டு மொத்த சமுதாயமாக வாழ முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே நாடகம், வெவ்வேறு வடிவத்தில் அரங்கேறி வந்திருக்கிறது (Perumal, 1981)⁹. அப்படிப்பட்ட நாடகக்கலை குறிப்பாக மேடை நாடகங்கள், இலக்கிய நாடகங்கள், வானொலி நாடகங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த தோய்வு, வருங்கால சந்ததிகளிடத்தில் நம்முடைய அடையாளத்தையும், மரபினையும் பரைசாற்ற இப்படியொரு கலை இருந்தது என்பதற்கான அடையாளத்தை காட்டும் வாய்ப்பினை இழந்து விடுவோம் என்ற அச்சத்தை இந்தத் தருணத்தில் மேலோங்க தான் செய்கிறது.

இந்தச் சூழலை சரி செய்ய பல முயற்சிகளை எடுத்தாக வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு இருந்தாலும், தமிழையும் நம் கலையையும் வளர்த்த நம்முடைய சன்றோர்களுக்கு இந்தத் தருணத்தில் நாம் நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் வளர்த்த இந்த நாடகக் கலையை நாமும் வளர்க்க முயற்சி செய்வோம். நம்மினத்தின் அடையாளத்தை பாதுகாப்போம்.

மேற்கோள் நூல்கள்:

1. Latar Belakang RTM. (2021.Mac).<https://www.rtm.gov.my/index.php/latar-belakang>.
2. Parthasarathy, B. Chandra, Suria. Ramachandran, P. Kumaran, S. Arumugam, V Maidin Sulthan. & Chitra, S. (2017). *Olicirpigel Mutiara Tamil Oliparappu [Olicirpigel Mutiara Peniyar Tamil]*. Malaysia: Uma Publication Sdn.Bhd.
3. Kumaran. (2005). Malaysia. *Ulakaṭ tamililakkiya varalāru [World Tamil History] (1851-2000)*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
4. Chantirakantam. (2012). *Nāvalācīriyar: Oru nūrrāṇṭu-malēsiyā tamil ilakkiyam [Novelist: A Century-Malaysian Tamil Literature]*. Malaysia: Pertubuhan Penulis Progresif Tamil Malaysia.
5. Thinnayyan. (2005). Singapore. *Ulakaṭ tamililakkiya varalāru [World Tamil History] (1851-2000)*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
6. Uma Sampath. (2007). *Rāmāyaṇam*. India: Kizhaku Pathippagam.
7. Jawarlal, KG. (2010). *Cilapatikāram*. India: Kizhaku Pathippagam.
8. Puliyur Kesikan. (2010). *Tolkāppiyam*. India: Shri Senbaga Pathippagam.
9. Perumal. (1981). *Tamiḷ nāṭaka tōrṛam marṛum vaḷarcci [Tamil Drama Origin and Development]*. Chennai: International Institute of Tamil Studies India.